

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلیې وزارت

رسمي جریده

فوق العاده ګڼه

قانون منع خشونت علیه زن

تاریخ نشر: (۱۰) اسد سال ۱۳۸۸ هـ. ش. نمبر مسلسل: (۹۸۹)

فرمان رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در باره توشیح قانون منع خشونت علیه زن

شماره: (۹۱)

تاریخ: ۱۳۸۸/۴/۲۹

ماده اول:

بتأسی از حکم مندرج ماده (۷۹) قانون اساسی افغانستان، قانون منع خشونت علیه زن را که به اساس مصوبه شماره (۱۶) مؤرخ ۱۳۸۸/۴/۱۵ شورای وزیران بداخل (۴) فصل و (۴۴) ماده تائید گردیده است، توشیح میدارم.

ماده دوم:

وزیر عدلیه وزیر دولت در امور پارلمانی موظف اند، این فرمان را در خلال (۳۰) روز از تاریخ انعقاد نخستین جلسه شورای ملی آن شورا تقدیم نمایند.

ماده سوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و همراه با قانون در جریده رسمی نشر گردد.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

فهرست مندرجات قانون منع خشونت علیه زن

فصل اول

احکام عمومی

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>	<u>مواد</u>
۱.....	مبنی.....	ماده اول:
۱.....	اهداف.....	ماده دوم:
۱.....	اصطلاحات.....	ماده سوم:
۲.....	منع خشونت.....	ماده چهارم:
۲.....	موارد خشونت.....	ماده پنجم:
۳.....	حقوق مجنی علیها.....	ماده ششم:
۴.....	مراجعه به ادارات.....	ماده هفتم:

فصل دوم

تدابیر و قایوی و حمایوی

۵.....	مكلفیت وزارت امور زنان.....	ماده هشتم:
۵.....	مكلفیت وزارت ارشاد، حج و اوقاف.....	ماده نهم:
۶.....	مكلفیت وزارت های معارف و تحصیلات عالی.....	ماده دهم:
۶.....	مكلفیت وزارت اطلاعات و فرهنگ.....	ماده یازدهم:
۶.....	مكلفیت وزارت عدلیه.....	ماده دوازدهم:
۷.....	مكلفیت وزارت امور داخله.....	ماده سیزدهم:
۷.....	مكلفیت وزارت صحت عامه.....	ماده چهاردهم:
۷.....	کمیسیون عالی منع خشونت.....	ماده پانزدهم:

ماده شانزدهم: وظایف و صلاحیت های کمیسیون..... ۸

فصل سوم

احکام جزائی

ماده هفدهم: تجاوز جنسی ۹

ماده هجدهم: مجبور نمودن به فحشاء..... ۹

ماده نوزدهم: ضبط و ثبت هویت مجنی علیها و نشر آن ۱۰

ماده بیستم: آتش زدن یا استعمال مواد کیمیاوی..... ۱۰

ماده بیست و یکم: خود سوزی و خودکشی ۱۰

ماده بیست و دوم: جراحت و معلولیت ۱۰

ماده بیست و سوم: لت و کوب..... ۱۱

ماده بیست و چهارم: خرید و فروش زن به منظور یا بهانه ازدوان ۱۱

ماده بیست و پنجم: بد دادن..... ۱۱

ماده بیست و ششم: نکاح اجباری..... ۱۱

ماده بیست و هفتم: ممانعت از حق ازدواج..... ۱۱

ماده بیست و هشتم: نکاح قبل از اكمال سن قانونی..... ۱۲

ماده بیست و نهم: دشنام، تحقیر یا تخویف..... ۱۲

ماده سی ام: آزار و اذیت ۱۲

ماده سی و یکم: انزوای اجباری..... ۱۲

ماده سی و دوم: اجبار زن با اعتیاد به مواد مخدر ۱۲

ماده سی و سوم: منع تصرف در ارث..... ۱۳

ماده سی و چهارم: منع تصرف در اموال ۱۳

ممانعت از حق تعلیم، تحصیل، کار و دسترسی به خدمات صحی....۱۳	ماده سی وینجم:
کار اجباری.....۱۳	ماده سی و هشتم:
ازدواج با بیش از یک زن.....۱۳	ماده سی و هفتم:
نفی قرابت.....۱۴	ماده سی و هشتم:
تعقیب عدلی.....۱۴	ماده سی و نهم:
اشتراک در جرم.....۱۴	ماده چهلیم:
جبران خساره.....۱۴	ماده چهل و یکم:

فصل چهارم

احکام نهائی

عدم تعلیق، عفو و تخفیف مجازات۱۵	ماده چهل و دوم:
ارجحیت.....۱۵	ماده چهل و سوم:
انفاذ.....۱۵	ماده چهل و چهارم:

بسم الله الرحمن الرحيم

قانون منع خشونت علیه زن

فصل اول

احکام عمومی

مبنی

ماده اول:

این قانون در روشنی احکام مواد بیست و چهارم و پنجاه و چهارم قانون اساسی افغانستان و وضع گردیده است.

اهداف

ماده دوم:

اهداف این قانون عبارت اند از:

- ۱- تأمین حقوق شرعی و قانونی و حفظ کرامت انسانی زن.
- ۲- حفظ سلامت خانواده و مبارزه علیه رسوم، عرف و عادات مغایر احکام دین مقدس اسلام مسبب خشونت علیه زن.
- ۳- حمایت مجنی علیه‌های خشونت (زن متضرر) یا معروض به خشونت.
- ۴- جلوگیری از خشونت علیه زن.
- ۵- تأمین آگاهی و آموزش عامه در مورد خشونت علیه زن.
- ۶- تعقیب عدلی مرتکب جرم خشونت علیه زن.

اصطلاحات

ماده سوم:

اصطلاحات آتی در این قانون مفاهیم ذیل را فاده می نماید:

- ۱- زن: عبارت از اناث بالغ و نا بالغ می باشد.
- ۲- خشونت: ارتکاب اعمال مندرج ماده پنجم این قانون است که موجب صدمه به شخصیت، جسم، مال یا روان زن می گردد.

۳- تجاوز جنسی: ارتکاب فعل زنا یا لواط با زن بالغ توأم با اجبار و اکراه یا ارتکاب آن با زن نا بالغ و یا تجاوز بر عفت و ناموس زن است.

۴- بد دادن: به شوهر دادن زن است در بدل دیت یا صلح به ارتباط قتل، تجاوز جنسی یا سایر احوال به پیروی از رسوم، عرف و عادات ناپسند.

۵- تحقیر: ارتکاب اعمال و حرکات یا استعمال الفاظ است که موجب اهانت (کوچک ساختن) شخصیت زن گردد.

۶- تخویف: ارتکاب اعمال و حرکات یا استعمال الفاظ است که موجب ایجاد رعب و ترس زن گردد.

۷- آزار و اذیت: ارتکاب اعمال و حرکات یا استعمال الفاظ یا به هر وسیله یا به هر نحوی است که موجب صدمه به شخصیت، جسم و روان زن گردد.

۸- انزوای اجباری: ممانعت از دید و بازدید زن با محارم شرعی می باشد.

۹- تدابیر وقایعی: اقدامات عملی است که به منظور امحای عوامل خشونت و جلوگیری از وقوع آن اتخاذ می گردد.

۱۰- تدابیر حمایتی: اقدامات عملی است که به منظور حمایت از مجنی علیها (متضرر خشونت) اتخاذ می گردد.

منع خشونت

ماده چهارم:

خشونت جرم بوده، هیچ کس حق ندارد در محل سکونت، اداره دولتی یا غیر دولتی، مؤسسات، محلات عامه، وسایط نقلیه یا سایر محلات، مرتکب آن گردد، در صورت ارتکاب مطابق احکام این قانون مجازات می گردد.

موارد خشونت

ماده پنجم:

ارتکاب اعمال ذیل علیه زن، خشونت شناخته میشود:

۱- تجاوز جنسی.

۲- مجبور نمودن به فحشاء.

۳- ضبط و ثبت هویت مجنی علیها و نشر آن به نحویکه به شخصیت وی صدمه برساند.

۴- آتش زدن یا استعمال مواد کیمیایی، زهری ویا سایر مواد ضررناک.

۵- مجبور نمودن به خود سوزی یا خود کشی ویا استعمال مواد زهری یا سایر مواد ضررناک.

۶- مجروح یا معلول نمودن.

۷- لت و کوب.

۸- خرید و فروش به منظور یا بهانه ازدواج.

۹- بد دادن.

۱۰- نکاح اجباری.

۱۱- ممانعت از حق ازدواج و یا حق انتخاب زوج.

۱۲- نکاح قبل از اكمال سن قانونی.

۱۳- دشنام، تحقیر و تخویف.

۱۴- آزار و اذیت.

۱۵- انزوای اجباری.

۱۶- اجبار زن به اعتیاد به مواد مخدر.

۱۷- منع تصرف در ارث.

۱۸- منع تصرف اموال شخصی.

۱۹- ممانعت از حق تعلیم، تحصیل، کار و دسترسی به خدمات صحی.

۲۰- کار اجباری.

۲۱- ازدواج با بیش از یک زن بدون رعایت حکم مندرج ماده (۸۶) قانون مدنی.

۲۲- نفی قرابت.

حقوق مجنی علیها

ماده ششم:

مجنی علیهای خشونت دارای حقوق ذیل می باشد:

۱- تعقیب عدلی مرتکب خشونت مطابق احکام قانون.

۲- دسترسی به مرکز حمایتی یا خانه امن یا سایر محلات مصون به موافقه وی.

۳- دسترسی به خدمات صحی عاجل طور رایگان.

۴- داشتن وکیل مدافع یا مساعد حقوقی.

۵- جبران خساره ناشی از عمل جرمی.

۶- محرمت موضوع نسبتی.

۷- سایر حقوق که در اسناد تقنینی پیشبینی گردیده است.

مراجعه به ادارات

ماده هفتم:

(۱) مجنی علیهای خشونت، خود یا اقارب وی می توانند به ادارات پولیس و حقوق، محاکم یا سایر مراجع ذیربط طور کتبی شکایت نمایند.

(۲) ادارات مندرج فقره (۱) این ماده مکلف اند، شکایت واصله را ثبت و مطابق احکام قانون آنرا رسیدگی نموده و وزارت امور زنان را طور کتبی مطلع سازند.

(۳) وزارت امور زنان مکلف است بعد از کسب اطلاع کتبی یا شکایت مستقیم مجنی علیهای خشونت یا اقاربش جهت تأمین ارتباط با مجنی علیهای خشونت تدابیر لازم را اتخاذ و عملی نماید.

(۴) خرنوالی و محکمه مکلف اند، قضیه خشونت را در اولویت قرار داده و به اسرع وقت رسیدگی نمایند.

(۵) مسئولین مراجع مندرج فقره (۱) این ماده مکلف اند، حین رسیدگی شکایت واصله، طرز العمل سلوک خاص را که بدین منظور از طرف کمیسیون منع خشونت وضع میشود، رعایت نمایند.

فصل دوم

تدابیر وقایوی و حمایوی

مکلفیت وزارت امور زنان

ماده هشتم:

وزارت امور زنان مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت علیه زنان، به همکاری سایر وزارت ها و ادارات دولتی و غیر دولتی و مؤسسات ذیربط، تدابیر وقایوی و حمایوی ذیل را اتخاذ نماید:

۱- انسجام فعالیت های ادارات دولتی و غیر دولتی و مؤسسات عرضه کننده خدمات در عرصه جلوگیری از خشونت و تأمین هماهنگی میان آنها.

۲- بلند بردن سطح آگاهی مرد و زن از حقوق و وجایب شرعی و قانونی آنها.

۳- فراهم نمودن زمینه حفاظت و نگهداری مجنی علیهای خشونت یا معروض به آن در مرکز حمایوی و یا در صورت عدم موجودیت در سایر محلات مصون مربوط، نظارت و واریسی از آن.

۴- تدویر سیمینارها، ورکشاپ ها، کنفرانس ها و سایر برنامه های آموزشی جهت بلند بردن سطح آگاهی عامه و شناسائی موارد خشونت و عواقب ناشی از آن برای کارکنان ادارات دولتی و غیر دولتی، مؤسسات، ساکنین محلات و روستا ها و دریافت راه حل ها.

۵- توضیح و تشریح عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن مستند به احکام شرع و قانون از طریق نشرات مربوط.

۶- حصول اطمینان از تطبیق برنامه های آموزشی و ظرفیت کاری ادارات غیر دولتی و مؤسسات ذیربط.

مکلفیت وزارت ارشاد، حج و اوقاف

ماده نهم:

وزارت ارشاد، حج و اوقاف مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت، تدابیر وقایوی ذیل را اتخاذ نماید:

۱- ترتیب برنامه های منظم جهت ایراد موعظه ها و خطابه ها در رابطه به حقوق و وجایب شرعی مردان و زنان و اجرای آن توسط ملا امامان، خطباء و واعظان مساجد و تکایا (حسینیه ها) و حصول اطمینان از تطبیق آن.

۲- تدویر سیمینار ها، ورکشاپ ها و کنفرانس ها برای ملا امامان، خطباء و واعظان.

۳- توضیح و تشریح عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن مستند به احکام شرع و قانون از طریق نشرات مربوط.

مکفیت وزارت های معارف و تحصیلات عالی

ماده دهم:

وزارت های معارف و تحصیلات عالی مکلف اند، به منظور جلوگیری از خشونت تدابیر وقایوی ذیل را اتخاذ نمایند:

۱- گنجاندن موضوعات مربوط به خشونت و عواقب ناشی از آن و چگونگی جلوگیری از خشونت در نصاب درسی و تحصیلی مربوط.

۲- تدویر سیمینار ها، ورکشاپ ها و کنفرانس ها برای کارکنان، متعلمین و محصلین مربوط.

۳- اتخاذ تدابیر لازم به منظور جلوگیری از وقوع خشونت در محیط تعلیمی و تحصیلی مربوط.

۴- توضیح و تشریح عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن مستند به احکام شرع و قانون از طریق نشرات مربوط.

مکفیت وزارت اطلاعات و فرهنگ

ماده یازدهم:

وزارت اطلاعات و فرهنگ مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت تدابیر وقایوی ذیل را اتخاذ نماید:

۱- تنظیم و نشر برنامه های رادیویی و تلویزیونی در مورد عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن و نشر مطالب مربوط در روزنامه ها، اخبار و جراید.

۲- فراهم نمودن زمینه برای وزارت ها و ادارات دولتی و سایر اشخاص حقیقی یا حکمی جهت پخش و نشر مطالب مربوط به منع خشونت از طریق رسانه های تحت اثر.

۳- جلوگیری از نشر و پخش برنامه های ترویج کننده خشونت از طریق رسانه های همگانی.

مکفیت وزارت عدلیه

ماده دوازدهم:

وزارت عدلیه مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت تدابیر وقایوی و حمایتی ذیل را اتخاذ نماید:

۱- بلند بردن سطح آگاهی زن و مرد از حقوق و وجایب شرعی و قانونی آنها.

۲- فراهم نمودن زمینه توضیح و تشریح مطالب مربوط به عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن برای مردان و زنان تحت توقیف، حبس و جزا از طریق مسولین مربوط و سایر سازمانهای اجتماعی ذیربط.

۳- تدویر سیمینار ها و ورکشاپ ها جهت آگاهی کارکنان ادارات حقوق و مساعدت های حقوقی از احکام این قانون و فراهم نمودن زمینه تطبیق بهتر آن.

۴- توظیف مساعد حقوقی در صورت تقاضای مجنی علیهای خشونت.

مکلفیت وزارت امور داخله

ماده سیزدهم:

وزارت امور داخله مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت در تمام محلات عامه تدابیر وقایوی و حمایتی را اتخاذ و عملی نماید.

مکلفیت وزارت صحت عامه

ماده چهاردهم:

وزارت صحت عامه مکلف است به منظور معالجه و تداوی عاجل و رایگان مجنی علیهای خشونت در مراکز صحتی مربوط، تدابیر مؤثر و عملی را اتخاذ و از چگونگی آن به وزارت امور زنان گزارش دهد.

کمیسیون عالی منع خشونت

ماده پانزدهم:

به منظور مبارزه مؤثر علیه جرایم خشونت و تأمین هماهنگی میان ادارات دولتی و غیر دولتی و مؤسسات ذیربط در زمینه، کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن تحت ریاست وزیر امور زنان به ترکیب ذیل ایجاد می گردد:

۱- مرستیال لوی خارنوالی.

۲- معین وزارت امور داخله.

۳- معین وزارت عدلیه.

۴- معین وزارت صحت عامه.

۵- معین وزارت اطلاعات و فرهنگ.

۶- معین وزارت معارف.

۷- معین وزارت تحصیلات عالی.

۸- معین وزارت کار و امور اجتماعی، شهداء و معلولین.

۹- معین وزارت ارشاد، حج و اوقاف.

۱۰- عضو کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان.

۱۱- رئیس محکمه اختصاصی فامیلی ولایت کابل.

۱۲- رئیس انجمن مستقل وکلای مدافع.

وظایف و صلاحیت های کمیسیون

ماده شانزدهم:

(۱) کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن دارای وظایف و صلاحیت های ذیل باشد:

۱- مطالعه و ارزیابی عوامل ارتکاب خشونت در کشور و اتخاذ تدابیر و قایوی جهت رفع آن.

۲- طرح پروگرام های تبلیغاتی و آگاهی عامه به منظور جلوگیری از ارتکاب خشونت.

۳- تأمین هماهنگی فعالیت های ادارات دولتی و غیر دولتی ذیربط در امر مبارزه علیه خشونت.

۴- جمع آوری احصائیه و ارقام جرایم خشونت.

۵- ارائه پیشنهاد مبنی بر تعدیل احکام این قانون.

۶- پیشنهاد مقرر و وضع لوایح و طرز العمل های مربوط به منظور تطبیق بهتر احکام این قانون.

۷- مطالبه معلومات در مورد قضایای خشونت از پولیس، خرنوالی و محکمه.

۸- ترتیب گزارش سالانه اجراءات در مورد خشونت و ارائه آن به شورای وزیران.

۹- سایر وظایفی که از طرف حکومت محول می شود.

(۲) طرز فعالیت کمیسیون توسط لایحه ای که از طرف کمیسیون تصویب می شود، تنظیم می گردد.

فصل سوم

احکام جزائی

تجاوز جنسی

ماده هفدهم:

(۱) شخصی که مرتکب تجاوز جنسی بر زن بالغ گردد، با نظر داشت حکم مندرج ماده (۴۲۶) قانون جزاء به حبس دوام و در صورت فوت مجنی علیها به اعدام محکوم می گردد.

(۲) شخصی که مرتکب تجاوز جنسی بر زن نابالغ گردد، بانظر داشت حکم مندرج ماده (۴۲۶) قانون جزاء، به حد اکثر حبس دوام و در صورت فوت مجنی علیها به اعدام محکوم می گردد.

(۳) در حالات مندرج فقره های (۱ و ۲) این ماده مرتکب به پرداخت وجه معادل مهر مثل به حیث جبران خساره به مجنی علیها نیز محکوم می گردد.

(۴) شخصی که مرتکب تجاوز به عفت و ناموس زن گردد، ولی تجاوز وی منجر به فعل زنا یا لواط نگردد (تفخیز، مساحقه یا مثال آنرا مرتکب گردد)، حسب احوال به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

(۵) هرگاه مجنی علیهای جرم مندرج فقره (۴) این ماده به سن (۱۸) سالگی نرسیده یا مرتکب جرم، اقارب تا درجه سوم، مری، معلم، مستخدم یا طبیب مجنی علیها بوده و یا به نحوی بالای مجنی علیها نفوذ و اختیار داشته باشد، فاعل حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

مجبور نمودن به فحشاء

ماده هجدهم:

(۱) شخصی که زن بالغ را مجبور به فحشاء نماید، حسب احوال به حبس طویل که از هفت سال کمتر نباشد، محکوم می گردد.

(۲) هرگاه مجنی علیهای جرم مندرج فقره (۱) این ماده زن نا بالغ باشد، مرتکب حسب احوال به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد، محکوم می گردد.

ضبط و ثبت هویت مجنی علیها و نشر آن

ماده نهم:

شخصی که هویت مجنی علیهای جرایم تجاوز جنسی و اجبار به فحشاء را ضبط و ثبت یا بدون حکم قانون افشاء و یا تصاویر آنرا نشر نماید، به نحویکه به شخصیت وی صدمه برساند، حسب احوال به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد، محکوم می گردد.

آتش زدن یا استعمال مواد کیمیایی

ماده بیستم:

(۱) شخصی که زن را آتش بزند یا بر بدن وی مواد کیمیایی یا زهری و یا سایر مواد ضررناک را که موجب جراحت یا معلولیت گردد، استعمال نماید یا مواد زهری را به وی بخورد و یا در بدن وی زرق نماید، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد، محکوم می گردد.

(۲) در حالت مندرج فقره (۱) این ماده هرگاه هدف از ارتکاب اعمال مذکور، ایجاد رعب و وحشت در جامعه به منظور حرمان زنان از حقوق مدنی باشد و یا منجر به مرگ مجنی علیها گردد، مرتکب حسب احوال به حبس دوام یا اعدام محکوم می گردد.

خود سوزی و خود کشی

ماده بیست و یکم:

هرگاه زن به اثر خشونت مجبور به خود سوزی یا خود کشی و یا استعمال مواد کیمیایی یا زهری و یا سایر مواد ضررناک به خود گردد، عامل خشونت در صورت مجروحیت و معلولیت مجنی علیها به حبس متوسط و در صورت مرگ مجنی علیها، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

جراحت و معلولیت

ماده بیست و دوم:

(۱) شخصی که زن را مورد ضرب و جرح قرار دهد، حسب احوال و بانظر داشت شدت و خفت جرم مطابق احکام مندرج مواد (۴۰۷ الی ۴۱۰) قانون جزا مجازات می گردد.

(۲) هرگاه اعمال مندرج فقره (۱) این ماده منجر به مرگ مجنی علیها گردد، مرتکب حسب احوال به جزای پیشبینی شده مندرج مواد (۳۹۵ الی ۳۹۹) قانون جزاء محکوم می گردد.

لت و کوب

ماده بیست و سوم:

شخصی که زن را مورد لت و کوب قرار دهد ولی منجر به جراحت یا معلولیت وی نگردد، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

خرید و فروش زن به منظور یا بهانه ازدواج

ماده بیست و چهارم:

شخصی که زن را به منظور یا بهانه ازدواج به فروش رساند یا خریداری یا در آنها وساطت نماید، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

بد دادن

ماده بیست و پنجم:

(۱) شخصی که زن را به نام بد دادن به نکاح دهد یا بگیرد، مرتکب حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

(۲) در حالت مندرج فقره (۱) این ماده اشخاص نیدخل (شاهد، وکیل، مصلح و عاقد)، هریک حسب احوال به حبس متوسط، محکوم و عقد نکاح در صورت مطالبه زن بد داده شده مطابق احکام قانون فسخ می گردد.

نکاح اجباری

ماده بیست و ششم:

هرگاه شخصی، زنی را که سن قانونی ازدواج را تکمیل نموده بدون رضایت وی نامزد یا به عقد نکاح درآورد، حسب احوال به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم، نامزدی و نکاح مطابق احکام قانون فسخ میگردد.

ممانعت از حق ازدواج

ماده بیست و هفتم:

هرگاه شخص مانع ازدواج زن گردد یا حق انتخاب زوج را از وی سلب نماید، حسب احوال به حبس قصیر محکوم می گردد.

نکاح قبل از اكمال سن قانونی

ماده بیست و هشتم:

هرگاه شخص زن را که سن قانونی ازدواج را تکمیل نه نموده بدون رعایت حکم مندرج ماده (۷۱) قانون مدنی به عقد نکاح درآورد، حسب احوال به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد، محکوم و نکاح در صورت مطالبه زن، مطابق احکام قانون فسخ می گردد.

دشنام، تحقیر یا تخویف

ماده بیست و نهم:

شخصی که زن را دشنام دهد یا تحقیر و یا تخویف نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

آزار و اذیت

ماده سی ام:

(۱) شخصی که مرتکب آزار و اذیت زن گردد، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

(۲) هرگاه جرم مندرج فقره (۱) این ماده با استفاده از موقف و مقام ارتکاب یابد، مرتکب حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه کمتر نباشد، محکوم میگردد.

انزوای اجباری

ماده سی و یکم:

شخصی که زن را به انزوا مجبور نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

اجبار زن به اعتیاد به مواد مخدر

ماده سی و دوم:

شخصی که زن را مجبور به اعتیاد به مواد مخدر نماید، به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

منع تصرف در ارث

ماده سی و سوم:

شخصی که مانع تصرف زن در متروکه مورث وی گردد، بر علاوه واگذاری سهم شرعی وی، حسب احوال به حبس قصیر که از یک ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

منع تصرف در اموال

ماده سی و چهارم:

شخصی که اموال شخصی زن را تصرف یا او را از تصرف در آن منع نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم و مال به تصرف زن گذاشته می شود.

ممانعت از حق تعلیم، تحصیل، کار و دسترسی به خدمات صحی

ماده سی و پنجم:

شخصی که زن را از حق تعلیم، تحصیل، کار، دسترسی به خدمات صحی یا استفاده از سایر حقوق مندرج قوانین مانع گردد، حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

کار اجباری

ماده سی و ششم:

شخصی که زن را به کار اجباری وادار نماید، علاوه بر جبران خساره، حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

ازدواج با بیش از یک زن

ماده سی و هفتم:

شخصی که بدون رعایت احکام مندرج مواد (۸۶ و ۸۹) قانون مدنی با بیش از یک زن ازدواج نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

نفی قرابت

ماده سی و هشتم:

شخصی که از قرابت زن به مقصد محروم ساختن از حق میراث یا اتلاف سایر حقوق شرعی و قانونی وی انکار، ولی قرابت وی به حکم محکمه ثابت گردد، حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

تعقیب عدلی

ماده سی و نهم:

(۱) رسیدگی به دعوی مربوط و تعقیب عدلی مرتکبین جرایم مندرج مواد (۲۲ الی ۳۹) این قانون به اساس شکایت مجنی علیها یا وکیل وی صورت می گیرد.

(۲) مجنی علیها می تواند در موارد مندرج فقره (۱) این ماده در هر مرحله از تعقیب عدلی (کشف، تحقیق، محاکمه یا محکومیت) از شکایت خویش منصرف گردد، در اینصورت رسیدگی به دعوی و تطبیق جزاء متوقف می گردد.

اشتراک در جرم

ماده چهل:

شخصی که در ارتکاب جرایم مندرج این فصل با شخصی دیگری اشتراک نماید، حسب احوال مطابق احکام مندرج مواد (۳۹ و ۴۱ الی ۴۸) قانون جزاء مجازات می گردد.

جبران خساره

ماده چهل و یکم:

مرتکبین جرایم مندرج این قانون بر علاوه جزا های پیشبینی شده، حسب احوال به جبران خساره وارده نیز محکوم می گردند.

فصل چهارم

احکام نهائی

عدم تعلیق، عفو و تخفیف مجازات

مادهٔ چهل و دوم:

مجازات محکومین جرایم خشونت تعلیق، عفو یا تخفیف شده نمی تواند.

ارجحیت

مادهٔ چهل و سوم:

هرگاه حکم این قانون با حکمی از احکام سایر قوانین در مغایرت واقع گردد، حکم این قانون مرجح دانسته می شود.

انفاذ

مادهٔ چهل و چهارم:

این قانون از تاریخ نشر در جریده رسمی نافذ می گردد.